

העצמות נפרדו זו מזו ולא נשארו
כאחד, ומהכל העברו מהעולם.
רבי יצחק אמר, וימחו מן הארץ,
מה זה וימחו? כמו שנאמר ימחו
מארץ חיים. מכאן למדנו, שאין
להם תחיה לעולמים ולא יקומו
בדין.

והקמתי את בריתי אִתְּךָ. אמר רבי
אלעזר, מכאן קיום הברית
למעלה פקיום הברית למטה,
משמע שכתוב אִתְּךָ. ואמר רבי
אלעזר, מכאן למדנו,
שכשהצדיקים בעולם, מתקיים
העולם למעלה ולמטה. אמר רבי
שמעון, דבר נסתר הוא,
כשהתעוררות הזכר לנקבה

כשהוא מקנא לה

בא ראה סוד הדבר, כשצדיק יש
בעולם, מיד השכינה לא זזה
ממנו והשתוקקותה בו. ואז
השתוקקות שלמעלה אליה
באהבה כהשתוקקות הזכר
לנקבתו כשהוא מקנא לה. ועל
זה, והקמתי את בריתי אִתְּךָ.
ההשתוקקות מתעוררת בגלגלך.
כמו זה (בראשית יז) ואת בריתי אקים
את יצחק.

והקמתי את בריתך אִתְּךָ, להיות
אות בריתי בעולם, ואחר כך
ובאת אל התבה. שאלמלא אינו
צדיק (ברית), לא יכנס לתבה. שהרי
לא מתחבר לתבה, רק צדיק. ולכן
ובאת אל התבה, והרי זה נתבאר.
אמר רבי אלעזר, בכל זמן שבני
אדם יאחזו בברית זו ולא יעזבו
אותה, אין עם ולשון בעולם
שיוכלו להרע להם. ונח החזיק
בברית זו ושמר אותה, ולכן שמר
אותו הקדוש ברוך הוא (ובל אשר לו).
וכל בני דורו לא שמרו אותה,
ולכן העביר אותם הקדוש ברוך
הוא מהעולם. והרי נאמר, באותו
חטא ממש שהם חטאו - באותו
גון נמחו מהעולם.

מעלמא. רבי יצחק אמר וימחו מן הארץ,
מאי וימחו, כמה דאת אמר ימחו מספר
חיים. מכאן אוליפנא דלית לון תחיה
לעלמין ולא יקומו בדינא. (דף טו ע"ב).

והקומותי את בריתי אִתְּךָ. אמר רבי אלעזר
מהכא קיומא דברית לעילא
כקיומא דברית לתתא. משמע דכתיב אִתְּךָ.
ואמר רבי אלעזר מכאן אוליפנא דכד זכאין
אנון בעלמא אתקיים עלמא לעילא ותתא. אמר
רבי שמעון מלה סתים איהו. כד אתערותא
דדכורא לגבי נוקבא כד איהו מקני לה.

הא חזי, רזא דמלה כד צדיקא איהו
בעלמא מיד שכינתא לא אתעדיותא
מניה ותיאובתא דילה ביה. כדין תיאובתא
דלעילא לגבה ברחימו כתיאובתא דדכורא
לנוקביה כד איהו מקני לה. ועל דא
והקומותי את בריתי אִתְּךָ. אתער תיאובתא
בגינה. כגוונא דא (בראשית יז) ואת בריתי אקים
את יצחק.

והקומותי את בריתי אִתְּךָ למהוי את בריתי
בעלמא. ולבתר ובאת אל התבה,
דאלמלא לאו איהו צדיק (ברית) לא ייעול
לתיבותא דהא לא אתחבר לתבה בר צדיק,
ובגיני כף ובאת אל התבה והא אתמר.

אמר רבי אלעזר בכל זמנא דבני נשא
יתאחדון בברית דא, ולא ישפקון ליה,
לית עם ולישן בעלמא דייכול לאבאשא לון.
ונח אתקיף בברית דא ונטר ליה, בגיני כף
קדשא בריך הוא נטר ליה (ובל דליה). וכל בני
דריה לא נטרו ליה, בגין כף קדשא בריך
הוא אעבר לון מעלמא. והא אתמר בההוא
חובא ממש דאנון חאבו בההוא גוונא
אתמחון מעלמא.